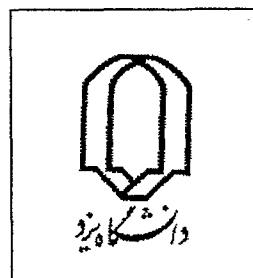

الله
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

١٥٩٦

مجتمع علوم انسانی
دانشکده زبان و ادبیات
گروه زبان و ادبیات فارسی

پایان نامه
برای دریافت درجه کارشناسی ارشد
زبان و ادبیات فارسی

تصحیح یوسف و زلیخای علی خان خاکی

استاد راهنما:

دکتر مهدی ملک ثابت

استاد مشاور:

دکتر یدالله جلالی پندری

۱۳۸۶ / ۰۷ / ۱۰

پژوهش و نگارش:

محمود ندیمی هرندنی

شهریور ماه ۱۳۸۵

۴۹۳۸

تَقْدِيمَه بـ:

روح پاک و بلند

عَلَامَه مُحَمَّد قزوینی

بنیانگذار تصحیح علمی متون در ایران

سپاسنامه

- اکنون که عنایت الهی نتیجه کار اینجانب را به جایی رساند که بتواند آن را به پیشگاه اهل ادب تقدیم دارد، بر خویش فرض می داند که از بزرگوارانی تشکر کند و سلامتی و بقاء وجود آنان را از خداوند طلب کند.
- از استاد گرامی جناب آقای دکتر مهدی ملک ثابت که راهنمایی این پایان نامه را به عهده داشته اند و با رهنمودهای استادانه خویش بنده را از آغاز تا انجام آن یاری داده اند.
- از استاد عزیزم جناب آقای دکتر یدالله جلالی پندری که در تمام دوران کارشناسی ارشد مرهون محبت های ایشان بوده ام و از راهنمایی های ایشان بهره برده ام.
- از استاد ارجمند جناب آقای دکتر سید محمود الهمام بخش که با کمال خوشروی و مهربانی از هیچ گونه کمک و راهنمایی دریغ نفرمودند.
- از مدیر محترم گروه زبان و ادبیات فارسی، جناب آقای دکتر سید محمد حسینی شبانان، که مقدمات دفاع از پایان نامه را فراهم ساختند.
- از دیگر استادان بزرگوار گروه زبان و ادبیات فارسی که افتخار شاگردی در مکتب درسشان نصیبم گشت؛ بویژه جناب آقای دکتر محمدعلی صادقیان، جناب آقای دکتر محمد غلام رضایی، جناب آقای دکتر رمضان بهداد، جناب آقای دکتر محمد حسین دهقانی فیروزآبادی و جناب آقای دکتر سید جمال الدین مرتضوی.
- از استادان گرانقدر جناب آقای دکتر جمشید مظاہری و جناب آقای دکتر سید مهدی نوریان که الغای تحقیق را از ایشان فراگرفتم و همیشه از خرمن فضیلان بھرمند بوده ام.
- از جناب آقای حسین مسرّت، پژوهشگر سختکوش و کتابدار محترم کتابخانه وزیری یزد، که همیشه فراتر از حوزه وظایف و مسؤولیت خویش مرا یاری داده اند.
- از سرکارخانم مطهری نیا، کارشناس محترم گروه زبان و ادبیات فارسی که در مراحل مختلف تدوین این پایان نامه زحمات فراوانی را متحمل شده اند.
- از سرکارخانم خاتم زاده، حروفچین هنرمند مؤسسه انتشارات ریحانة الرسول (س) یزد که قبول زحمت فرمودند و حروفچینی این پایان نامه را به عهده گرفتند.

مدیریت تحصیلات تکمیلی

صورتجلسه دفاعیه پایان نامه دوره کارشناسی ارشد

جلسه دفاعیه پایان نامه تحصیلی آقای محمود ندیمی هرنزدی

دانشجوی کارشناسی ارشد مجتمع علوم انسانی دانشگاه یزد، دررسته/ گرایش زبان و ادبیات فارسی

تحت عنوان: «تصحیح یوسف و زلیخای علی خان خاکی»

در تاریخ ۱۳۸۵/۶/۲۸

و تعداد واحد: ۴

باحضور اعضای هیات داوران مشکل از: نام و نام خانوادگی

دکتر مهدی ملک ثابت

۱- استاد راهنما

دکتر یدالله جلالی

۲- استاد مشاور

دکتر سید محمود الهام بخش

۳- داور داخل گروه

دکتر عباس برهانی

۴- داور خارج از گروه

و نمره: به عدد ۱۹/۵

تشکیل گردید و پس از ارزیابی پایان نامه توسط هیات داوران، بادرجه عالی

مورد تصویب قرار گرفت.

به حروف فُخر و رُنَسْم

نماینده تحصیلات تکمیلی دانشگاه (ناشر)

نام و نام خانوادگی: دکتر کمال امینوار

امضاء:

پیشگفتار

داستان زندگی حضرت یوسف (ع) به دلایلی چند از جمله داشتن مایه‌های غنایی از روزگاران پیشین موضوع سروden منظومه‌ها و نوشتن داستانهایی چند قرار گرفته است. همچنین در کتب قصص الانبیاء، در تفاسیر قرآن و در کتب تاریخ شرح شده است. از جمله آثاری که در این موضوع نوشته شده، کتابی است از علی خان خاکی که در روزگار شاه طهماسب صفوی (متوفّای ۹۸۴ هجری) تألیف شده است.

علی خان خاکی نویسنده شیعی صاحب‌ذوقی بوده که گمنام باقی مانده است. معلومات ما درباره خاکی محدود است به دو اثر مسلم او: یکی ولایت‌نامه امیرالمؤمنین که داستانی است ساختگی و بدون ریشهٔ تاریخی دربارهٔ جوانمردی و شجاعت علی (ع) و دیگری داستان یوسف و زلیخا. این کتابها به نظر موزون و مسجع آمیخته به نظم نوشته شده است.

پایان‌نامه حاضر وظیفهٔ تصحیح کتاب یوسف و زلیخا را به عهده دارد. این کتاب به شرح سوانح و حوادث زندگانی حضرت یوسف (ع) از تولد تا وفات یافتن وی پرداخته است. پیش از این دربارهٔ علی خان خاکی و آثار وی مطالعه و پژوهشی انجام نشده است. همچنین آثار وی نیز تاکنون مورد تصحیح و پژوهش و چاپ و انتشار قرار نگرفته است. نخستین بار در سال ۱۳۸۱ نسخه‌ای از این کتاب در فهرست نسخه‌های خطی مرکز احیاء میراث اسلامی معزّی شد.

این پایان‌نامه مشتمل است بر مقدمه‌ای مفصل در معرفی علی خان خاکی و آثار وی، سپس متن مصحّح یوسف و زلیخا و در ادامه تعلیقات لازم برای تبیین بهتر متن اعمّ از نشانی آیات، مأخذ احادیث و اشعار و نیز ترجمة عبارات عربی و معنی لغات دشوار و معرفی منابع برای اطلاع بیشتر و در پایان فهرست‌های لازم برای استفاده بهتر از کتاب تهیّه شده است.

نگارنده به این حقیقت از بندهان اعتراف دارد که در این پایان‌نامه به هیچ روی از سهو و خطأ و اشتباه مصون نمانده است، از این رو او هم مانند علی خان خاکی امید دارد که «ناظران این اوراق دیده از عیب و قصورش بپوشند و حسب الامکان در اصلاحش بکوشند، اگرچه عیب و قصور عبارت زیاده از حد و نهایت افتاده است اما کرم اهل کمال از آن زیاده است.

قصورش ز الطاف اهل معانی گر اصلاح یابد قصوری ندارد^۱

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ أَوَّلًا وَآخِرًا

محمود ندیمی هرندي

یزد، شهریورماه ۱۳۸۵

فهرست مطالب

۱.....	مبادی تحقیق
۲.....	۱- تعریف موضوع
۳.....	الف- تعریف مسأله
۴.....	ب- هدف از اجراء
۵.....	ج- کاربرد نتایج تحقیق
۶.....	۲- کلمات کلیدی (فارسی و انگلیسی)
۷.....	۳- سؤالات پژوهشی
۸.....	۴- روش تحقیق
۹.....	۵- سابقه تحقیق
۱۰.....	مقدمه مصحح
۱۱.....	۱- سیمای سیاسی و اجتماعی و فرهنگی عصر صفوی
۱۲.....	۲- وضع ادب در عصر صفوی
۱۳.....	۳- معرفی علی خان خاکی
۱۴.....	۴- معاصران مورد توجه علی خان خاکی
۱۵.....	۵- آثار علی خان خاکی
۱۶.....	۶- جایگاه و اهمیت یوسف و زلیخا
۱۷.....	۷- تاریخ تألیف یوسف و زلیخا
۱۸.....	۸- مأخذ یوسف و زلیخا

الف

۳۸	۹- ویژگیهای سبکی یوسف و زلیخا
۴۶	۱۰- معرفی نسخه خطی یوسف و زلیخا
۵۰	۱۱- توضیحاتی درباره روش تصحیح این کتاب
۵۶	■ متن یوسف و زلیخا تألیف علی خان خاکی
۵۷	دیباچه
۶۳	۱- تولد یوسف، آیام کودکی و حسد ورزیدن برادران
۷۵	۲- آمدن کاروان و بردن یوسف به مصر
۸۰	۳- احوال زلیخا و دیدار یوسف در خواب
۸۴	۴- ورود زلیخا به مصر و دیدار یوسف
۹۲	۵- کام خواهی زلیخا از یوسف و نپذیرفتن وی
۱۰۴	۶- عضیافت زلیخا و زندانی کردن یوسف
۱۱۲	۷- احوال یوسف در زندان
۱۲۲	۸- آزادی یوسف و خزینه‌داری مصر
۱۲۹	۹- ایمان آوردن زلیخا و نکاح یوسف با وی
۱۳۶	۱۰- وقوع قحط سالی و عزیمت برادران یوسف به مصر
۱۵۰	۱۱- نامهٔ یعقوب به یوسف و ملاقات ایشان
۱۵۷	۱۲- وفات یعقوب و یوسف و زلیخا
۱۶۱	■ تعلیقات
۲۵۸	■ فهرستها
۲۵۹	۱- فهرست آیات قرآن کریم
۲۶۲	۲- فهرست احادیث و اشعار و امثال عربی
۲۶۳	۳- فهرست اشعار فارسی
۲۷۵	۴- فهرست امثال و حکم
۲۷۷	۵- فهرست لغات و ترکیبات
۲۸۱	۶- فهرست اعلام متن یوسف و زلیخا (اشخاص، کتابها، مکانها)
۲۸۳	۷- فهرست منابع و مأخذ

چکیده

داستان زندگی حضرت یوسف (ع) به دلایلی چند از جمله داشتن مایه‌های غنایی از روزگاران پیشین موضوع سروden منظومه‌ها و نوشتن داستانهایی چند قرار گرفته است. همچنین در کتب قصص الانبیاء، در تفاسیر قرآن و در کتب تاریخ شرح شده است. از جمله آثاری که در این موضوع نوشته شده، کتابی است از علی خان خاکی که در روزگار شاه طهماسب صفوی (متوفی ۹۸۴ هجری) تألیف شده است.

علی خان خاکی نویسنده شیعی صاحب‌ذوقی بوده که گمنام باقی مانده است. معلومات ما درباره خاکی محدود است به دو اثر مسلم او: یکی ولایت‌نامه امیرالمؤمنین که داستانی است ساختگی و بدون ریشه تاریخی درباره جوانمردی و شجاعت علی (ع) و دیگری داستان یوسف و زلیخا. این کتابها به نثر موزون و مسجع آمیخته به نظام نوشته شده است.

پایان‌نامه حاضر وظيفة تصحیح کتاب یوسف و زلیخا را به عهده دارد. این کتاب به شرح سوانح و حوادث زندگانی حضرت یوسف (ع) از تولد تا وفات یافتن وی پرداخته است. پیش از این درباره علی خان خاکی و آثار وی مطالعه و پژوهشی انجام نشده است. همچنین آثار وی نیز تاکنون مورد تصحیح و پژوهش و چاپ و انتشار قرار نگرفته است. نخستین بار در سال ۱۳۸۱ نسخه‌ای از این کتاب در فهرست نسخه‌های خطی مرکز احیاء میراث اسلامی معزّفی شد.

این پایان‌نامه مشتمل است بر مقدمه‌ای مفصل در معرفی علی خان خاکی و آثار وی، سپس متن مصحح یوسف و زلیخا و در ادامه تعلیقات لازم برای تبیین بهتر متن اعمّ از نشانی آیات، مأخذ احادیث و اشعار و نیز ترجمه عبارات عربی و معنی لغات دشوار و معرفی منابع برای اطلاع بیشتر و در پایان فهرست‌های لازم برای استفاده بهتر از کتاب تهیه شده است.

مبادی تحقیق

۱- تعریف موضوع

الف - تعریف مسأله:

در قرآن مجید سوره‌ای است که به «احسن القصص» موصوف گردیده است؛ قصهٔ حضرت یوسف (ع) که به سبب مایه‌های اخلاقی، غنایی و عرفانی که دارد، مورد توجه بسیاری از نویسندها و شاعران قرار گرفته است. در این داستان از یک سو وجود عشق با همهٔ عواطف و هیجاناتش و از سوی دیگر نفوذ روایات عبرانی (اسرائیلیات) موجب شده است که از صورت یک واقعیت تاریخی خارج شود، چنانکه در نخستین تفسیر فارسی که به طور کامل به ما رسیده است، یعنی ترجمهٔ تفسیر طبری نیز چنین افزوده‌هایی وجود دارد. در بین آثار بر جسته‌ای که در این باره نوشته شده کتابی است از علی خان خاکی که در بین سالهای ۹۶۹ تا ۹۸۴ هجری مقارن با سلطنت شاه طهماسب صفوی تألیف شده است. خاکی خود، فرد شیعی مذهب معتقد‌بوده است که در کتابش به شرح سوانح و حوادث زندگانی حضرت یوسف (ع) از آغاز تولد تا هنگام وفات پرداخته است. پدیدهٔ عشق با همهٔ سوز و گدازهایش از بر جسته‌ترین درونمایه‌های این داستان است. عشق زلیخا به یوسف در بخشی از داستان به صورت عشقی نپاک و هوس‌آلود ظاهر می‌شود و در بخشی دیگر به عشقی پاک و الهی تبدیل می‌گردد. از منابع اصلی این کتاب تفسیر تبیان طوسی و تفسیر کشاف زمخشری و...، کتابهای ادبی مانند یوسف و زلیخای جامی و بوستان سعدی و دیوان کبیر مولوی و خمسهٔ نظامی و دیوان انوری و... است.

شیوه نگارش این کتاب جنبه ادبی دارد و نشر دلنشیں آن، مسجع و موزون است که با حدود ۶۰۰ بیت نفر و دلکش درآمیخته است، همچنین از دیگر جنبه‌ها، اختصاصات انسائی، سبک‌شناسی، مفردات، ترکیبات وصفی و اضافی، تشبيهات، استعاره‌ها و دیگر آرایه‌های ادبی در میان متون عصر صفوی حائز اهمیّت و توجه بسیار است.

ب - هدف از اجراء:

۱. بررسی ویژگی‌های احوال و آثار علی خان خاکی.
۲. بررسی ویژگی‌های سبک نویسنده علی خان خاکی.
۳. بررسی میزان تأثیرپذیری علی خان خاکی از آثار دیگران در تألیف کتاب یوسف و زلیخا.
۴. تصحیح متن کتاب یوسف و زلیخا علی خان خاکی.

ج - کاربرد نتایج تحقیق:

صورت سامان یافته این پایان‌نامه علاوه بر اینکه می‌تواند مورد استفاده عموم خوانندگان و علاقه‌مندان قرار گیرد، در پژوهش‌های مربوط به ادبیات عصر صفوی به ویژه ادبیات غنایی، ادبیات تعلیمی، ادبیات داستانی و سبک‌شناسی نثر فارسی این دوره و در تصحیح و تحلیل آثار دیگر و در تحقیق درباره قصص (زندگینامه) پیامبران و متون تفسیری قرآن می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.

همچنین مراکزی که می‌توانند از این متن استفاده کنند عبارتند از:

۱. دانشگاهها و مراکز آموزش عالی.

۲. حوزه‌های علمی.

۳. مراکز پژوهشی.

۲- کلمات کلیدی (فارسی و انگلیسی)

فارسی: علی خان خاکی، یوسف و زلیخا، قصص قرآن، نثر فارسی قرن دهم هجری قمری.

Key words: Ali khan-e-Khaki, Yousef and Zoleikha, Stories of Quran, Persian

prose of tenth century A.H.

۳- سؤالات پژوهشی

۱. ویژگی‌های احوال و آثار علی خان خاکی، نویسنده کتاب یوسف و زلیخا، چگونه است؟

۲. سبک نویسنده‌گی علی خان خاکی چه ویژگی‌هایی دارد؟

۳. علی خان خاکی در تأثیف کتاب یوسف و زلیخا تا چه اندازه از آثار دیگران تأثیر پذیرفته است؟

۴. متن پیراسته و تصحیح شده نسخه خطی یوسف و زلیخا چه تفاوت‌هایی با متن اولیه دارد؟

۴- روش تحقیق

نوع تحقیق بنیادی و روش بررسی آن در مقدمه مصحّح به شیوه توصیفی - تحلیلی است که به

صورت کتابخانه‌ای انجام می‌گیرد. پس از تهیه عکس نسخه خطی موجود از کتاب مزبور، تصحیح آن به روش قیاسی انجام می‌گیرد. سپس متن موجود به دقّت مطالعه و بررسی می‌شود و مواردی که نیاز به توضیح و شرح و مأخذیابی دارد مشخص می‌شود و نسبت به نقد و نگارش آنها اقدام می‌شود. در مقدمه مصحح ویژگی‌های سبکی و همچنین اطلاعاتی درباره مؤلف نسخه بیان می‌گردد. در پایان فهرستهای لازم همچون فهرست آیات و احادیث و اشعار و اصطلاحات و اعلام تهیه و افزوده می‌شود.

۵- سابقه تحقیق

درباره داستان یوسف و زلیخا تاکنون آثار فراوانی نوشته و منتشر شده است، از آن جمله: ۱- «قصة یوسف (ع)» از احمد بن محمد بن زید طوسی (به اهتمام محمد روشن، ۱۳۶۷)؛ ۲- «تفسیر حدائق الحقائق» از معین الدین فراهی هروی (به کوشش سید جعفر سجادی، ۱۳۶۴)؛ ۳- «یوسف و زلیخا» (احمد گلچین معانی، ۱۳۴۴، صص ۳۹۰-۳۹۷)؛ ۴- «احسن القصص حکایت کیست: زلیخا یا یوسف؟» (گاین کاین مرگوریان و افسانه نجم‌آبادی، ۱۳۸۴، صص ۱۸۱-۲۰۸) و... اما کتاب یوسف و زلیخای علی خان خاکی که در دوران پادشاهی شاه طهماسب صفوی تألیف شده است تاکنون ناشناخته مانده و مورد تصحیح و پژوهش و چاپ و انتشار قرار نگرفته است. نخستین بار نسخه‌ای از این کتاب در فهرست نسخه‌های خطی مرکز احیاء میراث اسلامی (سید احمد حسینی اشکوری، ۱۳۸۱، ص ۶۰) معرفی شد و تا آن زمان این کتاب و نویسنده آن گمنام بودند. بنابراین کار تصحیح این کتاب و معرفی نویسنده آن مسبوق به سابقه نیست.

مقدمة مصحح

۱- سیمای سیاسی و اجتماعی و فرهنگی عصر صفوی (۹۰۷-۱۱۴۱ هجری)

در ایام روی کار آمدن سلسله صفوی اوضاع و احوال و مرکزیت و تمامیت ایران رو به نابودی بود که با سلطنت خاندان صفوی خصوصاً جنگاوری‌های شاه اسماعیل و شاه طهماسب جانی تازه یافت. شاه اسماعیل صفوی در اوایل قرن دهم هجری نهضتی به وجود آورد تا بتواند دین رسمی ملت ایران را شیعه اعلام کند و تمام منطقه ایران را تحت لوای یک حکومت بیاورد. او یک لشکر دوازده هزار نفری به نام سپاه قزلباش تشکیل داد و به کمک همین سپاه تمام سرزمین ایران را در حیطه قدرت خویش درآورد و آنگاه خود را شاه ایران خواند. در نخستین جمعه پس از تاجگذاری به نام او و به نام دوازده امام شیعیان

خطبه خوانده شد و سپس بر نام او و اسامی چهارده معصوم سگه ضرب شد.^۱

از همان روزهای آغازین حکومت شعائر مذهب تشیع به شدت شایع شد چنانکه «مؤذنان مساجد را مقرر شد که کلمه طیبہ آشہدُ آنَّ عَلِیًّا وَلِیَ اللَّهِ وَحْيَ عَلَیٖ خَیْرُ الْعَمَلِ» به تجویز علمای مذهب امامیه... داخل اذان نمایند و من بعد مؤذنان در خواندن اذان و شیعیان در وقت ادائی فریضه به این کلمات متبرّکه تلفظ نمایند و بعد از اتمام اذان تبرّا و لعن و طعن بر اعدای دین محمدی و توّلّا بر آل او نمایند.^۲

۱. قاضی احمد بن شرف الدین الحسینی القمی؛ خلاصۃ التواریخ، به تصحیح احسان اشراقی، تهران: انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۵۹، ج ۱، ص ۷۳.

۲. (؟)؛ جهانگشای خاقان، مقدمه و پیوستها از الله‌دتا مضطرب، اسلام‌آباد: مرکز تحقیقات فارسی ایران و پاکستان، ۱۳۶۴، ص ۱۹۰.

از این رو علمای اهل تسنن که موقعیت خود را در خطر می دیدند و در عین حال فرصت گریز داشتند جلای وطن اختیار کردند، از آن جمله مصلح‌الدین شافعی‌لاری از دانشمندان بزرگ و شاگرد ملا جلال‌الدین دوانی که به روم رفت و همانجا در سال ۹۷۹ هجری درگذشت و فضل‌الله بن روزبهان خنجی که به فرار و رفت و همانجا بود تا بعد از سال ۹۲۱ هجری بدرود حیات گفت و بسیاری دیگر که هر کدام در آن مراکز کتابهای نیز تألیف کردند.^۱

بدین ترتیب دولت صفوی برای پیشبرد اهداف خود با کمبود علماء و فقهاء و مبلغان شیعه مذهب مواجه شد و بنابراین مجبور به دعوت علمای شیعی مذهب عرب به ایران شد و کسانی مثل شیخ محمد بن حسن معروف به شیخ حزّعاملی و شیخ بهاء‌الدین عاملی به ایران آمدند و با تشکیل محافل درس به تربیت علمای جدید پرداختند و در عین حال از حمایت شاهان صفوی برخوردار بودند. از این رو به تدریج گسترش دانش‌های شرعی دیگر علوم را تحت الشعاع قرار داد.^۲

در پی این گرایش‌های روضه‌خوانی نیز برقرار و در همه حال معمول شد. سوگواری شهدای دین از قرن چهارم هجری به دست آل بویه مرسوم و بعد متروک شده بود که در این ایام دوباره رونق یافت. عده‌ای از طرف دولت صفوی مأمور تبلیغ دین و ذکر مناقب اهل بیت پیامبر (ص) در سطح کشور شدند که در ازای آن حقوق دریافت می‌کردند.^۳

دولت صفوی در عین حال که به گسترش دین توجه داشت، در عمران و آبادی ایران نیز کوشید و تمامیت ارضی و استقلال فرهنگی ایران را اعاده نمود و روابط سیاسی و اقتصادی با کشورهای خارجی برقرار ساخت. با وجود این، اتخاذ سیاست مذهبی تعصب‌انگیز شاهان صفوی دشمنی‌ها و حملات دولت عثمانی را در مغرب و ازبکان را در مشرق در پی داشت که در این جنگ‌ها خراسان و آذربایجان بیش از همه جای ایران لطمہ دید و کشته داد.

۱. سعید نفیسی: تاریخ نظم و نثر در ایران و در زبان فارسی (تا پایان قرن دهم هجری)، چاپ دوم، تهران: انتشارات فروغی، ۱۳۶۳، ج ۱ صص ۲۵۲-۲۵۱ و ۳۵۵-۳۵۶.

۲. مریم میراحمدی: دین و مذهب در عصر صفوی، تهران: انتشارات امیرکبیر، ۱۳۶۳، ص ۸۰.

۳. همان، ص ۵۷.

دین‌مداری صفویه باعث ترقی بخشیدن به نظم و نثر مذهبی گردید، چنانکه شاعر امدادی
شاهان به منقبت اولیاء پرداختند و مدح و مرثیه آل رسول (ص) را موضوع اشعار خود قرار دادند. و
نویسنده‌گان به نوشتمندانهای مذهبی روآوردند.^۱

از آنجاکه توجه فرهنگی شاهان صفوی بیشتر متوجه تبلیغ و تحکیم سیاسی مذهب بود، به تشویق
و حمایت نویسنده‌گان کمتر اهمیت می‌دادند. آنها با افکار و عقاید صوفیانه که یکی از منابع الهام‌بخش
شاعران بود مبارزه می‌کردند. از این‌رو شاعر و نویسنده‌گان به کشورهای مجاور همانند هندوستان مهاجرت
کردند.

هر چند در این دوران زبان دربار صفوی زبان ترکی بود، ولی در خارج ایران گورکانیان هند زبان
فارسی را به عنوان زبان رسمی درباری برگزیدند و درگاه خود را بروی ادبیان و شاعران گشودند. همچنین
در حکومت عثمانی نیز، زبان رسمی دربار زبان فارسی بود و نامه‌های دیوانی به فارسی نوشته می‌شد و
شاهان عثمانی به فارسی شعر می‌گفتند.^۲

۲- وضع ادبیات در عصر صفوی

سیاست مذهبی دولت صفوی و مهاجرت بسیاری از شاعر و ادبا به خارج ایران، موقعیت فکری و
ادبی داخل ایران را در تبعات و تأثیفات دینی منحصر ساخت. به گفته دیگر در عصر صفوی در ایران ادبیات
جز ادبیات مذهبی رو به انحطاط نهاد. شعرایی که در ایران به سر می‌بردند بنا بر توصیه شاهان صفوی در

۱. ذبیح‌الله صفا: تاریخ ادبیات در ایران، [جلد پنجم - بخش اول] چاپ هشتم، تهران: انتشارات فردوس، ۱۳۷۲، صص ۴۱۷ و ۴۱۸.

۲. محمد تقی بهار: سبک‌شناسی یا تاریخ نظر نشر فارسی، چاپ پنجم، تهران: انتشارات امیرکبیر، ۱۳۶۹، ج ۳ ص ۲۵۰.
نیز ر.ک.: قاسم صافی گلپایگانی: نامه‌ها و نوشته‌های محمد جلال الدین طباطبائی زواره‌ای اردستانی (مشهور به میرزا
جلالا) با شرح احوال و آثار و بررسی محیط اجتماعی و فرهنگی عصر او، تهران: انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۷۴، صص ۲۸۲۰.

منقبت ائمه شعر می‌سروند. چنانکه وقتی محتشم قصیده‌ای در مدح شاهطهماسب به نظم آورده و از کاشان فرستاده بود، همین که شاهطهماسب از مضمون آن با خبر شد، فرمود: «من راضی نیستم که شعرا زبان به مدح و ثنای من آلایند. قصاید در شأن حضرت شاه ولایت‌پناه و ائمه معصومین بگویند. صله اول از ارواح مقدسه حضرات و بعد از آن از ما توقع نمایند».۱

با آنکه شعر در این دوره رو به ضعف نهاد ولی شعراًی با ذوق ظهور کردند که در تاریخ ادبیات ایران شهرت و آوازه دارند همچون محتشم‌کاشانی و وحشی‌بافقی و کلیم‌کاشانی و صائب‌تبریزی و... در نثر این دوره نیز سنتی الفاظ و انحطاط معنوی راه یافت و فخامت و جزالت متون پیش از مغول فراموش شد. از عوامل ضعف و انحطاط نثر فارسی، گذشته از جنبه‌های سیاسی و مذهبی حاکم بر جامعه، تنزل پایه معلومات ادبی و علمی و سطح فرهنگ و نویسنده‌گی در این دوره است و نیز ترقی زبان عربی در کار نوشتن چنانکه اکثر اهل علم با این زبان به مطالعه علوم مشغول بودند.۲

در ابتدای حکومت صفویه تصوف درویشی و قصه‌خوانی رواج فراوان داشت، چنانکه به روزگار شاهطهماسب قصه‌خوانان شیعی مناقب امام علی (ع) را بیان می‌کردند؛ همچون کمال‌الدین محمد بن غیاث‌الدین محمد حکیم‌شیرازی که قصه‌خوان شیعی بود و کتابی هم در مناقب به نام شاهطهماسب تألیف کرده است. با قدرت یافتن علمای شیعه عرب به تدریج تصوف تحت فشار قرار گرفته، ابتدا محدود و سپس کنار زده شد و حرکت قصه‌خوانی نیز که وابسته به درویش‌ها بود، مورد انکار عالمان دین واقع گردید.۳

در این دوره شاعران به نظم منظومه‌های داستانی رو آورده و نویسنده‌گان نیز در کنار شاعران به نوشتن داستانهایی با همان کیفیتیات پرداختند. دو شاعر که به عنوان دو مرجع بزرگ ادبی همواره در نظر شاعران و نویسنده‌گان عصر صفوی ارج فراوان داشتند، نظامی و جامی بودند؛ چنانکه خمسه نظامی و هفت اورنگ جامی بر نظم و نثر این دوره تأثیر بسیار گذاشت. از جمله عبدالبیک شیرازی منظومه‌های

۱. اسکندریک ترکمان: تاریخ عالم‌آرای عتبی، تهران: انتشارات امیرکبیر، ۱۳۴۴، ج ۱ ص ۱۳۳.

۲. محمد تقی بهار: سبک‌شناسی یا تاریخ تطور نثر فارسی، ج ۳ صص ۲۵۵-۲۵۶. نیز ر.ک.: ذبیح‌الله صفا؛ تاریخ ادبیات در ایران، ج ۵ بخش ۳، ص ۱۴۴۲.

۳. رسول جعفریان: صفویه در عرصه دین، فرهنگ و سیاست، ج ۲ صص ۸۵۸-۸۶۰.

دوحه‌الازهار، مجنون و لیلی، روضة‌الصفات، هفت اختر و آیین اسکندری را به تقلید از خمسه نظامی سرود^۱ و علی خان خاکی داستان یوسف و زلیخا را بر مبنای منظومهٔ یوسف و زلیخای جامی (پنجمین مثنوی از هفت اورنگ) نوشت.

۳-معرّفی علی خان خاکی

علی خان خاکی یکی از نویسنده‌گان باذوق قرن دهم هجری معاصر شاه طهماسب صفوی است که گمنام باقی مانده است. نگارنده با وجود تفحص بسیار زیاد و مراجعه به کتابهای اعلام رجال و تراجم احوال و کتاب‌های ادبی و تحقیقات مربوط به عصر صفوی و تذکره‌ها و منشآت و کتب تاریخ و سفرنامه‌های این دوران و نیز کتاب‌های مربوط به مزارات و قبور و همچنین فهرستهای نسخ خطی فارسی^۲ نام وی را در هیچ‌کدام از این آثار نیافتد. اما آنچه به طور اجمالی دربارهٔ این اسم نویسنده می‌توان گفت این است که: عنوان خان (واژهٔ ترکی به معنی رئیس و حاکم) پس از سلطهٔ مغول به صورت لقب‌گونه‌ای برای احترام و بزرگداشت در مخاطبی همراه اسامی مذکور رایج بوده است و در عین حال یک اصطلاح درباری بوده که برای اعظم مملکت و والیان و حکام مختلف به کار می‌رفته است. چنانکه مثلاً اسکندر بیک ترکمان، مورخ عصر صفوی نوشته است: «اصلان خان سر او را به درگاه والا آورد، رتبهٔ خانی و نوازش و تربیت یافت». در مورد اسم علی خان خاکی نگارنده عنوان خان را به عنوان احترام و بزرگداشت می‌داند، زیرا نه تنها خاکی در آثار خود هیچ اشاره‌ای به مقام و منصب خود نکرده، بلکه نام وی در کتب تاریخ آن دوره هم نیامده است.

۱. احمد تمیم‌داری: عرفان و ادب در عصر صفوی، تهران: انتشارات حکمت، ۱۳۷۲، ج ۱ صص ۱۲۴-۱۲۶.
۲. بجز «فهرست نسخه‌های خطی مرکز احیاء میراث اسلامی» که در صفحات ۵۸ تا ۶۱ جلد چهارم آن تنها نسخهٔ موجود آثار علی خان خاکی معرفی شده است.
۳. اسکندر بیک ترکمان: تاریخ عالم‌آرای عباسی، ج ۱ ص ۲۲۶. نیز ر.ک.: انگلبرت کمپفر: سفرنامه، ترجمهٔ کیکاووس جهانداری، چاپ دوم، تهران: انتشارات خوارزمی، ۱۳۶۰، ص ۱۵۸؛ ژان شاردن: سیاحت‌نامه، ترجمهٔ محمد عباسی، تهران: انتشارات امیرکبیر، ۱۳۴۵، ج ۲ ص ۲۳۱.